

U.G.T. SECRETARIAT DE CATALUNYA BUTLLETI SINDICAL N. 1

Setembre 1944

A LA CLASSE TREBALLADORA.

Companys:

La situació vergonyosa i tràgica en que es troba Ca talunya i Espanya per obra i gràcia del règim més irresponsable i més criminós al del món, fa inadmissible i urgent el desvetllament de tots els ciutadans que no es resiguen a perdre definitivament llur condició de tals.

Sabem que el moviment de protesta a Catalunya i a Espanya és tan antic com la dominació despòtica de Franco. No podia ésser d'altra manera. No podia esperar-se menys d'un poble que ha estat víctima del tirà més criminal i més repugnant que mai hagi sofrit Espanya.

També sabem que aquest moviment de protesta ha pres forma orgànica en molts indrets. Es principalment quest aspecte el que ens interessa impulsar.

Entenem que la situació crítica a que hem arribat i la proximitat de cabdals esdeveniments que han d'acabar mitjançant el nostre esforç, i si ca, mitjançant el nostre sacrifici, amb el règim actual, requereixen, exigent, la incrementació d'aquesta tasca de reestructuració orgànica que ja s'està portant a cap, però que cal impulsar i fer arribar a tots els llocs de treball, a la ciutat i al camp.

El moviment de protesta és més eficient quan pren forma orgànica. El sentiment individual i aïllat de protesta no pot provocar la caiguda del tirà.

A més, és d'importància capital que la nova situació que s'aprova no ens trobi desprevinguts. Es millor no haver d'improvisar. Ens interessa influir decididament en el nou règim que hem de viure.

Tot ens porta a recomanar-vos l'acceleració en la tasca d'organitzar els sindicats de la U.G.T.

Els que ja hi treballen deuen continuar llur tasca. Als llocs on encara no s'ha iniciat, cal no retardar-ho més. És urgent. La improvització en aquest sentit és en perjudici de la nostra causa i va també contra el prestigi de la pròpia organització. Uns i altres agrupeu-vos i cerqueu contacte amb aqueixa direcció.

Heu de procedir amb tota discreció i reserva, amb tota mena de precaucions, però d'una manera decidida i resolta.

No ens hem de confiar mai a una persona que no sigui absolutament segura i prouada. Hem d'ésser prudents fins a l'extrem. L'e nemic criminal i traïdor ens espia. Levant del perill hem de redoblar la vigilància i discreció.

Però ma i no hem de desertar del nostre lloc de combat. Això fora abandonar la causa, traïr-nos nosaltres mateixos i desatendre l'exemple i la crida dels nostres guerrillers que ja s'estan jugant la vida per la nostra llibertat, per la llibertat de tots.

Cal que a l'entorn d'aquest SECRETARIAT s'organitzi ràpidament tots els sindicats de la U.G.T. de Catalunya.

Companys de tots els oficis i professions: professors, artistes, intel·lectuals, tècnics, administratius, operaris, camperols i treballadors tots, agrupeu-vos amb tota mena de precaucions, però decididament. Cerqueu enllaços amb aquesta direcció central. No actuïu aïlladament ni obríu compte propi.

Possiblement no són ja llunyans els dies en que es posarà a prova la puresa de les nostres sentiments, la fermesa de la nostra voluntat, la nostra capacitat de lluita, atenció a les nostres consignes. Atenció a l'hora. Si complim amb el nostre deure no estarem sols.

Nosaltres organitzem la U.G.T. i treballen des de la U.G.T.

Es aquest el procediment obligat i la manera justa d'esmerçar les nostres activitats antifeixistes encaminades a l'assoliment d'un règim polític basat en la justícia social.

No obstant, hem de consignar aquí que els militants de la U.G.T. i l'illur Direcció central aspiren i preconitzen amb absoluta llelialtat la constitució de la C.S.U.. Aspirem a fondre les dues centrals s indicals en una sola contra l'Sindical Unica.

Asperem que els militants de la C.N.T. coincideiran en aquesta aspiració nostra. I des de les pàgines d'aquest l'Ullotí el Sacre tariat de Catalunya de la U.G.T. invita al comitè regional de la C.N.T. a obrir conversa i relació directa per tal de crear les condicions necessàries per a arribar de moment a una noble col.laboració i, en el seu dia, a la fusió de les dues centrals, a la C.S.U.

Ens plau de posar en conèixement de la nostres afiliats i simpatitzants, i fer públic a tots els ciutadans, que la U.G.T. està integrada dintre l'alliança Catalana i, a través d'aquesta, dintre de la "Unió Nacional".

I aqu esta manera la U.G.T. suma el seu esforç al de les altres organitzacions antifeixistes per tal de contribuir al enderrocamet de Franco i de la Falange.

Davan t de l'espectacle indòcil d'un Franco que abans es proclamava feixista i partidari decidit del "nuevo orden" que els seus grans criminals d'Europa volien imposar al món, i que avui fa professió de fe democràtica mentre manté les presons plenes de ciutadans dignes i el funcionament diari del "Camp de la Bota", nosaltres, en nom de la U.G.T. i de tots els treballadors ugertistes de Catalunya afirmem i diem ben alt que no som neutrals ni ho hem estat mai. Ens sentim identificats amb les Nacions Unides i amb llurs fins de guerra.

Lesme ntim també categòricament les declaracions de neutralitat que a darrera hora fa Franco.

Si fos neutral, no sabotjaria "Radio Londres". Si fos neutral, no hauria perseguít i manecionat els ciutadans pel sol fet d'una ràcerar el comunicat de guerra del Consulat britànic. Si fos neutral no hauria enviat la "Divisió Azul" al front de l'est. Si fos neutral no hauria insultat cínicament tantas vegades les democràcias nord-americana i anglesa i als seus homes representatius. El viratge que ha fet la marxa de la guerra és la causa de la repugnant modificació aparent de Franco i Falange.

Ara volen anar amb els cui guanyen. Volen enganyar miserablement. Creiem que les democràcies tindran la suficient dignitat per reaccionar com cal en el moment oportú.

La premsa falangista, des dels primers anys de guerra, ens tenia acostumats a frases com aquesta: "Sor anglòfil o francófi lo es ser antiespanhol".

Quan, per primera vegada en la Espanya màrtir algú va parlar d'amnistia, els homes de Franco varen reaccionar afirmando que a Espanya ja s'havien acabat les amnisties. Ara, per a que es vegi que sempre han estat neutrals, citarem textualment aquesta frase: "Eso de las amnistías es cosa de las democracias decadentes y podridas que venden girones de su imperio por 40 destruotores viejos".

Ningú no ignora a qui va dedicada aquesta flor. No erem que els anglesos trobaran el moment de donar resposta justa a aquells galantaria falangista i a tants insults grolleros que han rebut d'aquests tirans espanyols que avui, devant d'ells, es descobreixen i s'inclinen i els afalaguen i els adulen. I mentre d'aquesta manera vil i rastrera s'humilien a ells, a Espanya segueixen els afusellaments, segueixen les presons plenes, segueixen a Burgos recluits els masons, etc., etc. I segueix l'Espanya entera essent un immens camp de concentració.

Recorreu les paraules d'aquell governador falangista que, en la impossibilitat de posar tots els valencians en un camp de concentració digno, que ja s'encarregava ell que València no fos altra cosa que un camp de concentració. I val a dir que complí la paraula al peu feta i letra.

En les darreres declaracions de Franco a un representant de la "United Press" tan sumament estúpides i mentidores que han provocat la repulsa unànime de la premsa de les Nacions Unides, Franco ha afirmat que Espanya és una democràcia orgànica.

El cap suprem de la pandilla de crotins que tan vilment han assassinat a dotzenes de milers els espanyols el delic e d'esser demòcrates, que tantíssimes vegades han insultat el sistema democràtic de les Nacions Unides, que milers de vegades han insultat el sistema democràtic ~~de~~ de les Nacions Unides, que milers de vegades s'han solemnement identificat i solidaritzat amb els grans criminals d'Europa Hitler i Mussolini i amb el nuevo orden quo ells representaven, ara, en vista del nou gir que prenen les coses, fa una professió de fe democràtica que és l'escarni més brutal que mai hom hauria pogut imaginar del pi jor i més hipòcita del tirans del món.

Seguirem els feixistes d'Espanya insultant i ofenent diàriament les nostres institucions republicanes i els nostres homes més representatius.

La premsa diària destil la bava que impregna l'ànima traïdora de la Falange en una ofensa permanent als nostres sentiments d'homes que volen ésser lliures.

A un nombre infinit d'assassinats uneixen un nombre infinit d'insults.

卷之三

Per tal que el món se' l cregui i espantat de veure's descobert davant del món democràtic victoriós, Franco ha organitzat l'espectacle grotesc i ofensiu d'unes eleccions sindicals el resultat de les quals - diu - ha d'influir poderosament en la governació de l'Estat.

En aquestes eleccions s'ha dit en totes formes als treballadors que no interessen les seves conviccions polítiques perquè mai no seran consultats en matèria política ni en res que afecti el règim.

L'organització i realització de les recentíssimes eleccions ha estat un exponent de desvergonyiment i de cinisme. Les candidatures han estat imposades des de la Direcció dels Sindicats, que és a mans de "camises viejas" i ex-combatents de la Divisió Azul".

No s'ha n preocupat en el més mínim de salvar les més elementals apariències de respecte humà. Deien als treballadors que si algú no estava d'acord amb la candidatura proposada per la Direcció que passés pel despatx o per uns determinades oficines improvitzades i que exposés allí les raons de la seva disconformitat. No cal dir que tothom ha adoptat una actitud de inhibició i desinterès total devant unes eleccions que no han estat ultra cosa que un simulacre i un escenari descarriat. Ells no sabia, però, esperar-ne altra cosa.

En això, com en tot, Correa Véglison, Sanz Orrio i la resta sa falangista men-
teixen de la manera més desvergonyida i més cínica.

44-000044-44-0000000000

No som feixistes-dien. I segueixen a Catalunya i a Espanya els camps de concentració; les presons plenes; les llibertats vigilades; les prestacions obligades; els afusellaments; els desplaçaments obligats a 250 km. del lloc habitual de residència; les confiscacions de la propietat; l'obligatorietat rigurosa del salconutrit per viatjar; l'espectacle depriment i incivil de "las cocinas de hermandad" etc.ets. I encara avui no han estat derogades aquelles lleis escandalosament anticristianesques estableixen sancions brutals per als militants dels diversos partits del Front Popular, per a tots els ciutadans que no pensen com ells.

I per a que ningú no es pugui sublevar contra aquest Estat criminal i sanguinari redoblen diàriament la policia armada, la guàrdia civil, creen la "guàrdia de Franco" a les capitals de províncies, mobilitzen més lleves, i cobreixen la frontera francesa amb centenars de milers de soldats. I sabem que a hores d'ara estant forjant un procés monstre per a tots els presos que queden a les presons.

No som feixistes diuen, i segueixen saludant "brazo en alto" com els hitlerians i com les "camises negres" de la Itàlia mussoliniana; i segueixen preferint aquells crits típicament feixistes "de 'barriba Espanya' i 'Franco, Franco, Franco"'; i segueixent guernint-se amb els emblemes feixistes creats en aquella època en que ells ho deien ben alt, que eren feixistes i que Espanya era feixista.

